

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, grootte Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt s dinsdags s donderdags & zaterdags.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk, 15 centimen.

Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 6 JUNI.

Kiezing van den 9 juni.

Kandidaten der katholieke denkwijze

Baron **Gustave de Woelmont**

Louis Julliot

Graaf **François de Borchgrave**.

De drie uitgaande leden van het Senaat en de Kamer der Volksvertegenwoordigers zijn verleden zondag bij acclamatie als kandidaten aangenomen in de algemene vergadering der katholieken in het lokaal der Concordia.

Wij achten het onnoodig de titels aan te halen die deze kandidaten aanbevelen aan den keur der stemmers. De inwoners van het arrondissement Tongeren kennen hen sedert lang. Het is aan de onvermoeibare werkzaamheid van onzen senator en onze twee representanten dat wij onder anderen de spoorbaan te danken hebben die ons weldra aan Thienen zal verbinden en die onfeilbaar langs het kanton Sichen tot aan de Maas zal voortgezet worden.

Gelijk voorheen zullen onze afgevaardigden in het Senaat en in de Kamer in alle omstandigheden zich bereid toonen om de belangen hunner lastgevers ter harte te nemen.

Het groot belang der kiezing van den 9 juni kan aan niemand ontsnappen. Dien dag zal het land te beslissen hebben of de macht moet blijven in de handen van het tegenwoordig gouvernement, in de handen van die ondervindrijke, wijze en bewaamde mannen, wier politiek vooral ten doel heeft de geesten te bedaren en alle levende krachten der natie in eene eendrachtige bond te verzamelen; of wel of het gouvernement op nieuw moet overgeleverd worden aan die driftige bazen die in 1857 en 1871 toevlucht namen tot den opstand en die heden, om geene politieke schilpbreuk te leiden, de hand toereiken aan de radicalen, de onverzoonbare vijanden van ons Geloof, van onze Kerk en van onze vrije instellingen.

De kiezers van het arrondissement Tongeren zullen toekomende dinsdag hulde willen bewijzen aan de wijsheid en aan de gematigheid der groote bewaamde partij en hunne toegeneigdheid willen bewijzen aan de drie deftige mannen die sedert zoo menige jaren ons arrondissement vertegenwoordigen in de beide Kamers en die zich in alle omstandigheden hun vertrouwen waardig getoond hebben.

Wij verzoeken alle kiezers de namen der kandidaten te schrijven zoo als volgt :

Baron **Gustave de Woelmont**

Louis Julliot

Graaf **François de Borchgrave**.

Het is onnoodig de woorden uitgaande senator of uitgaande volksvertegenwoordigers achter de namen te plaatsen, omdat, bij gebrek van deze bijvoeging, de eerste naam geteld wordt voor het Senaat en de twee laatste voor de Kamer der Volksvertegenwoordigers. Het is dus volstrekt noodzakelijk dat de naam van den heer baron de Woelmont zich op de eerste plaats bevindt en dat die der twee uitgaande representanten er op volgen.

EENE

Geheime Ontdekking.

GESCHIEDENIS VAN EEN ONTDEKTE Misdadiger.

— 0 —

(5^e Vervolg.)

Hij had mij niet alleen elk voorwerp, dat hij inpakte met heimelijken opzet laten zien, maar hij ging zoo ver, dat hij eene bijzondere groote kist, onder voorwendsel, dat die niet goed gepakt zou zijn, wederom had uitgepakt en zelfs, toen al de kisten en koffers volkomen gereed en dicht gemaakt waren en wij nederzittende het zweet van ons voorhoofd wischten, want wij hadden ons niet weinig vermoed, zeide hij. Ziedaar, nu zijt gij er getuige van, dat er in die koffers niets is ingepakt, dat mij niet wettig toebehoort. Men wil niet gaarne een huis verlaten, zoo kort nadat er in dat huis een diefstal is gepleegd, met den geringsten schijn van oneerlijkheid tegen zich niet waar? al zou mijn heer ook, ik weet niet wien, zijn eigene vrouw wellicht, daarvan er verdenken dan mij.

O huichelachtige schurk! dacht ik, hoe kunt gij zulk een onbepaald vertrouwen, op die manier misbruiken!

Mijne slaapkamer lag aan het eind van een langen gang, en vlag tegen over mijne deur waren de trappen die naar de meidenvertrekken voerden. In een klein kamertje op de eerste verdieping sliep Sarah, terwijl een kamersmeisje eene bijzondere kamer had, en de eerste werkmeid de hare deelde met de eerste linnenmeid; dit was al op zich zelf iets dat tot zekere vermoedens aanleiding geven moest, zoo kwam het mij ten minste voor. Op zekeren dag toen ik Sarah naar de reden daarvan had gevraagd, werd zij wederom niet weinig verlegen en stotterend bracht zij uit, dat Mary de

Kiezing van een lid van den gemeenteraad van Tongeren

Wij hebben verleden dinsdag slechts op een onvolledige wijze de cijfers der kiezing van den 2 juni kunnen mededeelen. Ziehier hoe de stemmen zich verdeeld hebben.

EERSTE BUREAU. — Kiezers uit de Maastrichterstraat, Hasselsschestraat, voor het Hospitaal, Kielestraat, Moorestraat, Hondstraat, Predikheerstraat, en der huizen gelegen buiten de stads muren.

Getal stemmers 279

M. Fr. Meyers, advocaat katholiek kandidaat 159 stemmen

M. D. de Favereau, rentenier, liberale kandidaat en voorzitter der liberale associatie 120 »

TWEEDE BUREAU. — Kiezers der straten en plaatsen die hier boven niet gemeld zijn.

Getal stemmers 285.

M. Fr. Meyers. 149 stemmen

M. de Favereau. 121 »

TOTAAL der twee bureaus. Getal stemmers 564.

M. Fr. Meyers, katholiek kandidaat bekamt 288 stemmen

M. de Favereau liberale kandidaat 275 »

Bijgevolg is M. François Meyers, katholiek kandidaat, lid van den gemeenteraad gekozen.

Hip ! Hip ! Hourra !!!

De kiesbureaus, die in groote meerderheid uit liberalen bestonden, hebben talrijke stembriefjes afgekeurd. Op het grootste getal dezer stond de naam van M. Fr. Meyers. Indien deze door de bestendige deputatie geldig verklaard worden, hetgeen wel zeker is, dan zal het getal stemmen bekomen door M. Meyers nog veel aanzienlijker zijn.

De bovenstaande cijfers zijn een welsprekend antwoord op het gezwets der liberale gazetten en meetings. Indien onze tegenstrevers de uitgestrektheid van hunne nederlaag zochten te verbergen, dan zullen wij hen verzoeken de cijfers dezer kiezing te willen vergelijken met die der kiezing van den 1^{en} juli 1872.

Het is nog niet twee jaren geleden dat eene meerderheid van 25 tot 40 stemmen het grootste deel der liberale lijst deed zegelpalen. Deze liberale meerderheid is niet alleen verdwenen, maar er heeft zich daarenboven aan den kant der katholieken eene meerderheid gevormd van een vijftigtal stemmen. Dat onze tegenstrevers de cijfers der liberale meerderheid van 1872 eens met die der tegenwoordige katholieke meerderheid samenstellen, dan zullen zij knap weten hoe verre zij in twee jaren in de openbare achtung achteruit gegaan zijn.

Men kan de betekenis der kiezing van verleden dinsdag niet betwisten. Van weerszijde had men verklaard dat de kiezers geroepen waren om uitspraak te doen over het bestuur van MM. Perreau en Cie. Wij van onzen kant hebben de aandacht der kiezers geroepen op het gedrag der meerderheid van den raad in de kwestie van het college en der nieuwe imposten.

M. Perreau, oud voorzitter der Katholieke Vereniging, vandaag voorzitter en voornaamste redeenaar van alle liberale meetings, heeft niet nagelaten gedurende veertien dagen aan de liberalen te herhalen dat zij uitspraak te doen hadden

over het stadsbestuur, over de afschaffing van het godsdienstig onderwijs en over de nieuwe belastingen. Indien men daaraan kon twijfelen, dan zouden wij ons gezegde kunnen bewijzen door de getuigenis zelve der stadsmisgezanten.

Het vraagstuk was dus duidelijk voorgesteld. Het antwoord der kiezers is niet minder duidelijk geweest.

M. Perreau riep in alle meetings: Kiezers keurt gij mijn gedrag goed in de kwestie der afschaffing van het godsdienstig onderwijs?

De kiezers hebben geantwoord: Neen!

M. Perreau deed veertien dagen lang zijn best om zijne nieuwe imposten te rechvaardigen.

— De kiezers hebben hem geantwoord: Wij veroordeelen uwe nieuwe imposten en de afbrekingen die er mede moeten betaald worden.

M. Perreau, wij herhalen het, heeft zelve het vraagstuk op zijn waar terrein geplaatst. Er was geene dubbelzinnigheid mogelijk en er is geen enkel kiezer die zich kan misgrijpen over de betekenissen der stemming.

Zou M. Perreau daarna niet begrijpen dat hij het is die door de kiezers veroordeeld is en dat zijne plaats niet meer op het stadhuis is?

lets wat schandelijk was in de kiezing van verleden dinsdag, dat is het gebruik dat men gemaakt heeft van den naam van eenen overleden. Het was niet genoeg dat M. de doctoer Ghislaen in de liberale meetings kwam verklaren dat hij de katholieken « in den donker het mes had zien slijpen om « M. de Tiecken de keel af te snijden. » Het was niet genoeg dat de katholieken alle zaterdagen in het gezet van dien herbergs-redenaar beschuldigd werden van M. de Tiecken vermoord te hebben!

Den dag der kiezing zag men op alle hoeken der straten plakaten hangen, waarbij de kiezers verzocht werden hunne stemmen te geven aan M. de Favereau, den vriend van M. de Tiecken. In alle kwartieren der stad zag men straatjongens die men veel beter naar de school gejaagd had, rondwandelende met lange staken en opschriften in groote letters :

Kiest voor den vriend van

M. LOUIS DE TIECKEN,

Kiest voor M. DE FAVEREAU.

Het was te dom om er aandacht op te geven. De personen welke dat spektakel 's morgens verontwaardigd, hebben nogtans eens hartelijk moeten lachen, toen, omtrent elf uren, de staakdragers verzocht werden zich dadelijk uit de voeten te maken. M. de Favereau was verslagen! De gausche bende draaide hare plakaten met de gedrukte zijde naar den grond en stierelde de Repenstraat in.

Men heeft er niet meer hooren van spreken.

De liberale hadden groote voorbereidings gemaakt om hunne overwinning te vieren.

Eene lange BUS was te Luik besteld. Zij moest s'avonds met den trein van 6 uren aankomen. De liberalen hebben bij tijds tegem-bevel kunnen geven.

Wat het straatgerucht betreft, men weet wat men in zulke omstandigheden van de liberalen te verwachten heeft. Het lawijt moest beginnen dadelijk na de sluiting der kies operatiën en drie dagen duren. Het vuurwerk stond gereed, de illuminatie was bereid, de vaandels waren geleend, de Champagne was besteld, de serenade voor M. de Favereau

met hen in betrekking stonden van medeplichtigheid zou ten deel vallen. Op dit onderwerp kwam zij dikwijls terug, alsook op de waarschijnlijkheid, dat iedereen, uitgenomen de dader zelf, kwijtschelding van straf zouden kunnen verkrijgen; bij zulke gelegenheden had ik meermalen opgemerkt, dat zij herouw had over hetgeen waar omtrent zij was overeengekomen, met dit dan ook mocht geweest zijn, en dit was zonder twijfel opgemerkt door de Softly's, die daarvan beide natuurlijk niet alleen afkeerig waren, doch tevens er niet weinig door verontrast werden, en alles zouden willen doen wat zij konden om haar weder tot andere gedachten te brengen. Dit was de ware reden voor hunne menigvuldige conferentiën, zoo als ik ten minste zoo goed als zeker wist, volgens eenige woorden die door Softly zoowel als door zijne vrouw, tot Sarah gericht waren en die ik bij verschillende gelegenheden had opgevangen.

Ik moet hier niet vergeten aan te merken, dat ik, ofschoon ik Softly en Joak zoo nauwlettend mogelijk had gade geslagen en niets verzameld had, wat zou hebben kunnen strekken om aan een van beide het een of ander te doen zeggen, ten einde eerst als het ware een draadje in handen te krijgen hoe verward het kluwen dan ook zijn mocht, dat mij tot leidraad zou kunnen zijn in mijn onderzoek, nooit meer onderscheiden kon dan een enkel woord, dat mij mogelijk van enige dienst zou kunnen zijn, en dat woord was: hardy.

Eens had ik namelijk gevraagd te slapen, zoo als ik dikwijls deed, wanneer ik met die beide heeren in gezelschap was. Ik lag met mijne armen voorover gebukt op de tafel. Softly en Joak hadden ongeveer tien minuten lang met elkander gefluisterd, en ik spande al mijn vermogens in om te hooren wat zij toch zeggen mochten, maar te vergetens: toen Softly een weinig luider dan gewoonlijk zeide: Welken naam hebt gij ook weer

rean zou ook niet achter gebleven zijn. De liberale partij, die niets anders is dan de partij der wanorde, was gereed om gedurende drie dagen en drie nachten in straten en herbergen, zulk lawijt te maken dat geen vreedzaam burger had durven buiten de deur komen.

Hetgeen wij hier zeggen over de plannen der liberalen is de zuivere waarheid. Onze tegenstrevers rekenden zoo zeker op de overwinning dat zij voor de kiezing geen geheim maakten van hunne in-zichten.

Ziet nu daar neven met hoeveel deftigheid de katholieken zich gedragen! In den triomph zoo wel als in den tegenspoed, blijven zij altijd even kalm en zij hebben geen onaangenaam woord voor de overwonnen. Zoo komt het dat men verleden dinsdag in straten of in herbergen geen schreeuw of geen kwetsend woord gehoord heeft.

In de Concordia alleen was het feest; daar vierden de katholieken broederlijk en onder zich hunne groote zegespraal die aan de gausche stad eenen steen van het hart ontnomen heeft.

Kent gij den uitslag der kiezing? vroeg verleden dinsdag een kiezer aan zijnen gebuur die van de reis t' huis kwam.

— Dat heeft ik niet te vragen, was het antwoord, — de stad is stil, de straatlawijtmakers zijn verslagen.

CONCORDIA.

De katholieke kiezers die stemrecht hebben voor de wetgevende Kamers zijn verzocht zich in het lokaal der Concordia te vergaderen, morgen zondag om 6 uren s'avonds.

Men schrijft ons uit Bloir :

— Een plechtige Neuvaine heeft in de kapel te Bloir plaats gehad gedurende acht dagen ter eere van onze Lieve Vrouw van Bijnstand. Twee maal daags werd de roozenkrans geboden tot welzijn van onze Moeder de heilige Kerk en voor onzen heilige Vader Paus Pius IX. Alle dagen is deze kapel bezocht geweest door vreemdelingen die al biddende zijn gekomen om deze nederige kapel te bezoeken tot dat zelfde einde. Dank aan deze goede herten, dank aan de goede inwoners van Bloir die twee maal daags den roozenkrans hebben komen bijwonen!

Den tweede Pinksterendag, na den middag rond 6 uren, kwam de eerwaardige heer pastoor Meeses van Mall-Shuisen deze kapel bezoeken. Toen hij in de kapel getreden was, werd een kantik gezongen in het vlamisch ter eere van onze Lieve Vrouw van Bijnstand; daarna begon de bestierder dezer kapel den roozenkrans te bidden buiten de kapel onder den blauwen hemel, in tegenwoordigheid van wel duizend vreemdelingen en inwoners die op zijne stem antwoorden.

Er heerschte eene groote eenvoudigheid, zij maakten maar een hart en eene ziel uit. Na den roozenkrans verliet de eerwaardige heer pastoor Meeses de kapel en trad op eenen troon onder den blauwen hemel die voor hem was voorbereid, waarop hij een allerschoonste sermooen uitsprak dat bijna drie kwartier uurs duurde, aan meer dan duizend geloovigen. Onder het sermooen heerschte eene groote stilte. Dank aan den eerwaardigen pastoor die met zoo veel lever den lof van Maria heeft komen uitspreken aan deze nederige kapel! Maria zal voor hem eene plaats in den hemel bereiden voor zijnen loon, want Christus

genoemd? waarop Joak ten antwoord gaf: Hardy, maar houdt uwen mond, hoort gij?

Hij hield dan ook zijn mond, of liever hij sprak nu zoo zacht, dat ik er volstrekt niets meer van verstaan kon, en ik was niet bijzonder ingenomen met mijne groote ontdekking, want het was onwaarschijnlijk dat Hardy mij behulpzaam zijn zou om het zilverwerk van den heer Winter terug te krijgen. Ik dacht er lang over na, en, zoo als lieden van mijne betrekking, schreef ik dien naam op, zoodra ik mij alleen bevond.

Nu hadden de Softly's nog slechts twee nachten te Northcourt door te brengen. Ik hield mij wederom verborgen op de plaats waar ik mij gewoonlijk des middernachts ophield, ofschoon ik al bij mij zelf den dacht, welk een dwaas zijt gij toch, dat gij zoo vele uren noodeloos in dat donker hok hebt doorgebracht. Intusschen wilde ik mijnen post verlaten, en nadat ik er een murje gebleven was begon ik er ernstig aan te denken naar bed te gaan en dat nachtwaken op te geven, doch bij nader inzien besloot ik te blijven waar ik was. Nog maar twee nachten, zeide ik in mij zelven, en dat zijn juist de twee laatste nachten, dus die, waarin de waarschijnlijkheid het grootst is, dat ik iets anders van de zaak zal vernemen: neen, ik geef het nog niet op, en nauwelijks had ik dit gezegd, of ik meende de trappen te hooren kraken. In de grootste spanning stond ik te luisteren, een paar seconden daarna hoorde ik het kraken der trappen nogmaals en wederom, doch niet het minste geluid van voetstappen, zoodat ik er zeker van was, dat de persoon die den trap opkwam, geen schoenen of haizen aan had. Nu hoorde ik eene hand op de deur van het vertrekje, waarin ik mij bevond, de knok werd omgedraaid, de deur werd geopend maar helaas! stik donker, zoodat ik niets zien kon.

(Wordt vervolgd.)